

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1884, kl. 3 e. m.

*Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om
ändring i 65 § Riksdagsordningen.*

Nämnda paragraf stadgar, bland annat, att när i fråga om statsutgifter eller bevillning Kamrarne fatta stridiga beslut, som ej uppå vederbörligt Utskotts förslag varda sammanjemkade, begge Kamrarne skola hvar för sig rösta om de olika beslut, hvori hvardera förut stannat; kommande den mening, som dervid erhåller de flesta ledamöters af båda Kamrarna sammanräknade röster, att gälla såsom Riksdagens beslut. Angående samma ämne innehåller 69 § Regeringsformen, att då Stats-Utskottets förslag rörande antingen statens reglerande eller bevillningens derefter lämpade hela belopp till pröfning hos Riksdagen förehafves, gälle hvad angående behandlingen af Utskottets afgifna förslag uti Riksdagsordningen stadgas, hvarefter följer föreskrift om anställande af gemensam votering, då Kamrarne i dessa frågor fatta stridiga beslut, som ej kunna sammanjemkas. Den skiljaktighet i ordalydelsen, hvilken mellan desse tvenne paragrafer eger rum derutinnan, att den förre såsom föremål för gemensam omröstning nämner frågor angående *statsutgifter*, medan i den senare förekommer uttrycket *statens reglerande*, har gifvit anledning till en inom Andra Kammaren af Herr *Asklöf* väckt, till Konstitutions-Utskottet hänvisad motion, N:o 1, i hvilken föreslås:

att Riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring af 65 § Riksdagsordningen, att i stället för det i densammas början förekommande ordet »statsutgifter» insättas orden »statens reglerande.»

Syftet med den sålunda föreslagna förändringen är enligt motionärens framställning att i det ämne, som af den anmärkta skiljaktigheten beröres — frågan om Riksdagens ställning med hänsyn till statsverkets ordinarie inkomster — undanrödja möjliga tvifvelsmål om hvad som utgör våra grundlagars rätta mening. Enligt Regeringsformens anförda bestämmelse, såsom densamma under jämförelse med andra Regeringsformens stadganden af motionären tolkas, skulle Riksdagen ega att bestämma öfver nämnda inkomster på enahanda sätt som i afseende å bevillningar. Riksdagen ensam hade att för hvarje år besluta, huruvida och efter hvilka grunder de borde fortfarande till statsverket ingå, och vid meningsskiljaktighet derutinnan mellan Kamrarne skulle Riksdagens beslut genom gemensam omröstning åvägabringas. Hvad sålunda enligt motionärens åsigt vore Regeringsformens innehåll kunde visserligen, då nämnde lag vore i förhållande till Riksdagsordningen att anse såsom den principala, ej lida inskränkning genom det sätt, hvarpå Riksdagsordningens stadganden affattats, men på det lagstiftningens verkliga mening måtte jemväl i sistnämnde lag vinna sitt behöriga uttryck och derigenom svenska folkets beskattningsrätt häfdas, borde den ifrågavarande olikheten mellan de båda lagarnes ordalydelse undanrödjas.

Utskottet vill i anledning häraf anmärka, hurusom motionärens syfte att förtydliga den gällande lagstiftningen ingalunda skulle genom förslagets antagande ernås. Motionären hyser den uppfattningen, att med uttrycket statens reglerande i Regeringsformens 69 § bör förstås bestämmande af statens så väl utgifter som samtliga inkomster. Rigtigheten af denna uppfattning är emellertid bestridd. Den statsreglering, hvilken Riksdagen har att årligen företaga, innebär enligt en annan åsigt intet annat åtgörande i afseende å statsverkets ordinarie inkomster än beräkandet af dessas belopp. Till stöd för denna åsigt åberopas icke, eller åtminstone icke såsom hufvudsaklig grund, ordalydelsen i Riksdagsordningens 65 §. De, hvilka omfatta sistberörda åsigt, kunde, om den föreslagna förändringen vidtoges, deraf ingalunda hemta anledning till en ändrad uppfattning; den meningsskiljaktighet, hvilken nu förefinnes, skulle i intet hänseende af lagförändringen motverkas. Till ett fullständigt och ojäfaktigt uttryck deraf, att Riksdagen ensam egde bestämma öfver statens ordinarie inkomster samt att ett Riksdagens beslut i fråga om grunderna för nämnda inkomster skulle vid meningsskiljaktighet mellan Kamrarne åstadkommas genom gemensam omröstning, skulle erfordras helt andra ändringar i grundlagarnes lydelse än den, om hvilken motionären hemställt.

Vid nu anmärkta förhållanden anser sig Utskottet hafva fullt skäl att, utan att ingå i granskning af motionärens åsigt om den bestående lagstiftningens rätta förstånd, hos Riksdagen hemställa,

det Herr Asklöfs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 April 1884.

På Utskottets vägnar:

MAGNUS HALLENBORG.

Reservation:

af Herrar *L. Jönsson, Rundbäck, Farup, Norén, Johnson, Johansson, Jonas Andersson, Borg och Wallenius*: »Enär Konstitutions-Utskottet afstyrkt Herr I. Asklöfs motion, hvaruti han föreslagit sådan ändring af ordalydelsen i Riksdagsordningens 65 §, hvarigenom likstämighet med innehållet uti § 69 af Regeringsformen skulle ernås, samt då vi anse den föreslagna förändringen vara lika nyttig som nödig och utan rubbning af andra grundlagsbud kunna genomföras; så få vi mot nämnda Utskottets beslut afgifva vår reservation på samma gång vi yrka bifall till motionärens förslag.»
